

DE KNECHT VAN TWEE MEESTERS

---

toneelstuk van CARLO GOLDONI

bewerkt tot verkorte versie geschikt voor klas 7 en hoger

door

WILLEM BIJL

1

De knecht van twee meesters
Toneelstuk in 5 bedrijven van Carlo Goldoni.
Bewerkt tot verkorte versie, geschikt voor
klas 7 en hoger.

Willem Byl.

PERSONEN:

Signor Pantalone.

Clarice, dochter van Pantalone.

Signor Dottore.

Silvio, zoon van Dottore.

Federigo Rasponi uit Turijn.

Beatrice Aretusi uit Turijn.

Truffaldino Primabella, knecht.

Smeraldina, kamenierster.

Brighella, herbergier.

kok.

Twee bediendes.

Twee dragers.

Het toneelstuk speelt zich af omstreeks 1700

in Venetië, Italië.

1ste bedrijf in het huis van Pantalone

PANTALONE, DOTTOR I, CLARICE'S SILVIO BRIGHELLA SMERALDINA.

Silvio:

Ooh, mijn lieve Clarice, (knielt neer) hier is mijn hand en ik schenk je mijn hart erbij.

Pant:

Kom, kom dochtertje, niet zo verlegen. Geef jij ook je hand. Of is hij soms niet naar je zin?

Clar:

Och vader hoe kunt u dat nu zeggen. Ik heb hem lief met heel mijn hart. (tot Silvio) Lieve Silvio, hier heb je mijn hand. Ik beloof je vrouw te worden.

Dott:

Prima Bella! Geregeld en voor altijd gesloten.
..... (latijnse tekst)

Smer:

(snikkend met enorme zakdoek) ooooooh! Wat ontroerend. Ik wou dat ik al zover was.

Pant:

Mijn beste Brighella en Smeraldina, jullie zijn getuigen van de verloving van mijn dochter Clarice en Signor Silvio, de zoon van onze geleerde Dottore Lombardi.

Brigh:

(maakt lichte buiging) Zeker signor Pantalone, ik dank u voor de eer die u mij bewijst.

Pant:

Laten we niet teveel familie en kennissen op de bruiloft vragen. De dokter is het ongetwijfeld met mij eens. Geen poespas, geen uiterlijk vertoon. We zullen gezamenlijk een kleinigheidje eten, gezellig onder elkaar. Dat is toch ook wat jullie willen kinderen?

Silvio:

Ik verlang alleen maar bij mijn lieve bruid te zijn.

Dott:

Mijn zoon houdt niet van ijdel vertoon. Het is een goedhartige jongen. Hij houdt van uw dochter Clarice en dan bestaat er verder niets meer voor hem.

Pant:

De hemel heeft dit zo beschikt, dat kunnen we rustig aannemen. En jij, mijn beste dochter, jij mag van geluk spreken dat die jongeman uit Turijn, Frederigo Rasponi spoorloos is verdwenen, want je weet dat ik met de heer Rasponi jaren geleden heb afgesproken dat jij met zijn zoon Frederigo zou trouwen. Maar het schijnt dat die Frederigo een echte avonturier is. Hij is met de noorderzon vertrokken omdat hij niet met een volslagen vreemde wilde trouwen. En sindsdien is hij spoorloos verdwenen.

Dott:
Hoezo, spoorloos verdwenen?

Pant:
Jou gewoon foetsjie, finito, in rook opgegaan. Ik heb gehoord dat hij in een duel gedood zou zijn. Ja, dat heb je met avonturiers he!

Dott:
Verschrikkelijk! .... (latijnse tekst)

Pant:
Ja, je ik begrijp u volkomen. Maar de vader heeft het toch aan zichzelf te danken. Stel je voor, je zoon te dwingen te trouwen met iemand die je helemaal niet kent. Dat is toch al te gek. Dan zijn wij toch heel wat beter als vader. Nietwaar mijn beste Dokter?

Dott:
Zo is het..... (latijnse tekst)

Pant:
Naar kom, laten we deze trouwige geschiedenis vergeten. Mijn Clarice houdt van uw goedhartige zoon Silvio, en dát is het enige dat telt. En nu lieve kinderen, geef elkander een kus om deze gelukkige verloving te bezegelen. (zij kussen elkaar)

Sme:
Ooooh!! Wat romantisch!!! Ik wou dat ik dat mocht!
(slaat de handen ineen)

Pant:
Vriend Brighella, ik denk eraan hoe jij in de keuken iets lekkers zou willen klaarmaken. Wat zou je zeggen als jij iets bereidde naar je eigen keuze?

Brigh:
Heel graag signor, 't is niet om mijzelf in de hoogte te steken maar in mijn herberg is iedereen tevreden. Ik heb klanten, die nergens anders willen eten dan bij mij.
U zult iets overheerlijks van mij krijgen.

Pant:
Bravissimo! En vooral flink soep, zodat we lekker kunnen soppen met brood.
(er wordt geklopt)
Oh, er wordt geklopt. Ga eens kijken Snoroldinwie daar is!

(Lisnera... maakt een lichte buiging en gaat af)

Clarice
Vader mogen wij alvast gaan?

Pant:
Naarheen?

Clar:
Weet ik niet, wandelen in het bos denk ik.

Pant:
(schalks)Nee, nee meisje, daar komt niets van in.
(tegen Dott:) Zulke stelletjes moet je niet teveel alleen laten.

Dott: Hijs en voorzichtig want..... (lat. tekst)

Smer:

Het is een knecht van een vreemdeling heer.
Hij heeft een boodschap voor u.

Pant:

Laat hem binnenkomen.

Smer:

Ja meneer.

(Truffaldino komt op en maakt een zeer sierlijk buiging)

Truff:

Hijn allernederigste groet, uw dienstwillige dienaar signori!
Oh, wat een deftig gezelschap, oh, wat een schitterende ont-
vangst!!

Pant:

Wie ben je vriend? Wat wil je?

Truff:

(slaat geen acht op Pant, maar richt zich tot Clarice)
Wie is die mooie signorina?

Pant:

(licht verbaasd) Dat is mijn dochter.

Truff:

Dat is heel plezierig.

Smer:

En bovendien staat ze op het punt van trouwen.

Truff:

Dat is heel verdrietig. En wie bent u?

Smer:

Ik ben haar kammerierster, signor.

Truff:

Dat is heel gelukkig.

Pant:

(Geërgerd) Wel heb ik nou nog mooier, staat daar met de be-
diendes te smoezen, terwijl ik wat vroeg!

Truff:

Wat vroeg u dan? (verbaasd)

Pant:

Hoor me dat kereltje eens. Wie bèn je eigenlijk, wat kom je
hier doen! Wie zeedt je?

Truff:

Hoho, niet zo vlug, drie vragen ineens is meer dan een nederig
mens in één keer kan beantwoorden.

Pant:

(vertwijfeld) De geloof dat hij gek is!!

Truff:

Dott:
Of hij is een grappenmaker.

Truff:
(Mervat gewoon zijn gesprek weer met Befaldina)
En op ons gesprek terug te komen.....

Pant: (kwaad)
Ja, nu is het afgelopen. Wil je nu eens eindelijk zeggen wie je bent!

Truff:
Oh, als u alleen maar wilt weten wie ik ben, dan ben ik gauw klaar. Ik ben de knecht van mijn meester. (weer tegen Smer:)
En om op ons gesprek terug te komen...

Pant: (stampvoetend)
Wie is je meester?!!!!

Truff:
Oh, dat is gauw gezegd. Hij is signor Frederigo Rasponi uit Turijn. Hij laat u gieten en stuurt mij met de boodschap dat hij u wil spreken. Hij staat buiten en wacht op antwoord.
(grote verbazing bij iedereen)
(tot Smer:) Maar om op ons gesprek terug te komen...

Pant (Hog kwader en verbaasd)
Wat? Wat voor de duivel zei je daarnet??!!

Truff:
Arme avondse sukkel. Hij zal een beetje doof zijn.
MIJN MEESTER IS SIGNOR FEDERIGO UIT TURIJN!!
(zeer langzaam en met nadruk uitgesproken)

Pant:
Die man is niet goed wijs Signor Frederigo uit Turijn is dood!!

Truff: (op zijn beurt verbaasd)
Is hij dood???

Pant: (bevestigend)
Ja, absoluut dood. Ongelukkig genoeg voor hem.

Truff: (voor zichzelf)
Alle donders zou hij dood zijn? Ik heb hem hierbuiten toch lovend achtergelaten? Weet u zeker dat hij dood is?

Pant:
Heel zeker

Dott:
Het is de treurige waarheid. Geen twijfel mogelijk.

(Truff: kijkt even verbaasd, neemt dan vlug een besluit en rent weg)

Pant:
Die kerel is gek!!

Briga:
Ik geloof het ook signor Pantalone.
Ik hoor aan zijn spraak dat hij uit Bergamo komt. En in
Bergamo zijn ze allemaal een beetje....getikt (gebaar)

Smer: (terzijde)
Hij mag dan getikt zijn, ik mag hem wel.

Clara:
Oh, vader als het waar is wat hij zegt, dan ben ik verloren.

Pant:
Kom, kom kindje, (sussend) Dat loopt niet zo hard. Ik heb toch
zelf gehoord dat Frederigo Rasponi verdwenen is en daarna gestorven.

Silvio:
En als het wel waar is, dan is het nu te laat!!!

(Truffaldino komt rennend, buiten adem het toneel weer op)

Truff:
Ik ben een en al verbazing Signori. U neemt mij in het ootje.
Zo mag u niet met een arme bliksem spotten.

Pant:
Wat is er nu weer. Wat hebben wij gedaan? (terzijde) Zie je wel
dat die kerel compleet gek is.

Truff:
U zegt mij dat Frederigo Rasponi uit Turijn dood is.

Pant: Hoezo!

Truff: Hij staat buiten! Gezond en wel!!!

Pant: Wie???

Truff: Signor Frederigo.

Pant: Signor Frederigo????

Truff: Signor Frederigo!!

Pant: Rasponi?

Truff: Rasponi!

Pant: Uit Turijn?

Truff: Uit Turijn.

Pant:
Beste jongen, je moet je zo snel mogelijk laten opnemen in
het ziekenhuis. Je bent volslagen gek.

Truff:
Bij de heilige verdoemenis. De duivel moge mij halen als het niet
waar is.

Pant: (vertwijfeld)

Ik moet me inhouden, ik mag me niet boos maken. De dokter zei
Laatst nog: Pantalone denk om je hart kerel...

(woedend) Straks timmer ik hem nog op zijn hoofd!!!

Dott: (droogjes)

Maarom laat u hem niet binnenkomen. Dan weet u het.

Pant:

Juist ja, goed, Laat hem binnenzweven deze dode.

(Truff: maakt een niet begrijpend gebaar en gaat af.)

(Federigo Rasponi komt op)

Fred:

Signor Pant de behandeling die u mij aandoet is niet in overeen-
stemming met uw waardigheid. Ik stuur mijn knecht naar binnen
om mij aan te dienen en wat doet u?, ulaat mij een half uur wachten

Pant:

Het spijt mij verschrikkelijk signor...Maar wie bent u?...

Fed:

Wie bèn ik?, Wie bèn ik. Dat heeft mijn knecht U toch al gezegd?

Dott:

Neemt u mij niet kwalijk dat ik mij ermee bemoei. Maar het zit
zo: deze waarde heer(wijzend op Pant:) is een beetje over zijn
toeren de laatste tijd. Hij denkt dat hij uw naam niet goed ge-
hoord heeft. Wilt u hem nog eens duidelijk herhalen?

Fed:

Maar natuurlijk...mijn naam is...Federigo Rasponi uit Turijn,
om u te dienen. (buiging)

(grote ontsteltenis bij iedereen,Clarice valt flauw in de armen
van Silvio) ze zegt:Ohhhh, Silvio!!!!

Smer:

Nu hebben we de poppen aan het dansen!

Pant:(terzijde)

Verschrikkelijk... Het doet mij deugd te horen dat u nog leeft
Mij hadden slechte berichten over u ontvangen.

(Terzijde) maar ik geloof er gaen snars van!

Fed:

Dat weet ik. Er is over mij verteld dat ik gedood zou zijn bij een
duel.Maar gelukkig werd ik alleen maar gewond.
en toen ik genezen was, heb ik onmiddellijk de reis naar Venetië
ondernomen,zoals mijn vader dat lang geleden met U had afgesproken

Pant:

Ik weet niet wat ik daarop zeggen moet. Ik moet u wel geloven.
Maar ze hebben mij bij hoog en bij laag beweerd Dat u dood was.
dus u begrijpt....

Fed:
Ik kan u bewijzen wie ik ben. Hier zijn mijn papieren(overhandigt de papieren en Pant. duikt erin weg)

Clar:
Ohhhh Silvio, we zijn verloren.

Silvio
Eerder zal ik mijn leven verliezen dan jou.

Clar:
Vader is deze heer Fed. Rasponi?

Pant.:
Ja, zo is het. De papieren moet ik wel geloven.

Fed:(knielt neer voor Clarice)
Mag ik de eer hebben u mijn respect te betuigen?

(Clarice krijgt een huilbui en rent weg)

Sner: O,o, het begint te regenen.

Silvio:(rent er achteraan)
Clarice!!!(daarna rent iedereen er achteraan, alleen Fedrigo blijft)

Fed:
O, wat een ellende. Ik ben helemaal niet verliefd op haar. Ik zou niet weten wat ik met die signorina Clarice zou moeten beginnen! Maar ja, mijn vader wil dat ik met haar trouw, omdat die signor Pant. rijk schijnt te zijn. Maar gelukkig weet mijn vader niet, dat ik in werkelijkheid mijn lieve Beatrice zoek. Ohhhhhh, mijn lieve Beatrice, ik mag hopen dat ik je snel vind. Dan wordt dit misverstand tenminste snel uit de wereld geholpen.

DOEK

2de bedrijf (op straat) TRUFFALDINO(alleen)later:BEATRICE

Truff:
Ik ben doodmoe van het wachten. Ik kan niet meer, ik val om van de honger. Bij deze meester krijg ik maar zo'n beetje te eten (w ijt het aan)En hoe kleiner dat beetje hoe groter je trek naar dat kleine beetje wordt. Een ½ uur geleden heeft de klok van het stadhuis 12 uur geslagen, maar de klok van mijn maag slaat al over tweeën. (snuift hardop)Uit alle ramen komen de verrukkelijkste etensgeuren. Een ander die in een vreemde stad aankomt gaat direkt naar een herberg en bestelt een behoorlijke maaltijd. Maar mijn meester, die laat zijn koffers achter op de boot en gaat eindeloos zoeken naar ik weet niet wie. Ja, naar zijn geliefde. Maar hoe kun je nou liefhebben met een lege maag.Dat is toch onmogelijk, ik moet er niet aan denken! Zie daar nu eens(wijst in de coulissen)naar die verukkelijke herberg. Wat zullen ze daar lekker eten hebben. mmmmm.(wrijft over zijn buik)Maar ja, natuurlijk geen geld(keert zijn zakken om) Wacht eens(kijkt de andere kant in de coulissen),wat zie ik daar? Een hulpeloze vrouw met haar koffer! Die is vast van de boot gekomen. Daar valt wat te verdienen Truff: jongen, erop af(gaat af)

(Beatrice komt op, met Truff. achter haar, die een zware koffer draagt)

Truff: Help! ik houd hem niet meer. Ik bezwijk. En dat met een lege maag ohhhh(gekreun)

Beatrice

Zet de koffer maar even neer(de koffer valt met een dreun neer)
Weet u misschien een goede herberg in de buurt?

Truff:

O ja, signorina(wijst)die daar is piao bello. Fijne bedden, mooie spiegels, en wat heel belangrijk is: een heerlijke keuken(wrijft over zijn buik)

Beatr:

Prima, breng dan daar mijn koffers naar toe.(Truff: af met koffer.. even later komt hij terug)Dat heb je snel gedaan!Zeg wat doe je voor de kost?

Truff: Ik ben knecht.

Beat: Heb je op het ogenblik een meester?

Truff: Op het ogenblik...(kijkt om zich heen) heb ik er geen.
(terzijde)Mijn meester is nergens te zien, dus lieg ik niet!

Beatr: Zou je bij mij in dienst willen komen?

Truff: Heel goed

Bij u? Waarom niet?(terzijde)als zij beter betaald wil ik wel van hemd verwisselen.

Beatr: Voor de tijd dat ik in Venetië ben?

Truff: Heel goed,hoeveel had u gedacht mij te betalen?

Beatr: Wat had je zelf gedacht?

Truff: Zal ik u eens wat zeggen?..Ik heb eens een meester gehad-
-nu heb ik hem niet meer- maar die gaf mij één Filippo in de maand, met de kost!

Beatr: Goed, dat geef ik je ook.

Truff: U zou mij een beetje méér moeten geven.

Beatr: Hoeveel meer?

Truff: Een solde per dag extra, voor tabak.

Beatr: Die krijg je ook.

Truff: Dan kom ik bij u.

Beatr: Uitstekend.Je lijkt mij een handige jongen. Het eerst wat je moet doen is naar de post gaan en vragen of er nog brieven voor mij zijn gekomen. Hier heb je een halve scudo.Vraag naar brieven van Beatrice Aretusi uit Turijn. Als die er zijn,bring ze dan onmiddellijk, ik ben in de herberg. Ik wacht op je.(terzije)Misschien is er bericht van mijn lieve Fedrigo

Truff: Maar hoe moet het dan met het eten?

Beatr: Het eten?

Truff: U zult toch wel willen eten?

Beatr: Mijn hoofd staat helemaal niet naar eten(terzijde) een rare
snaak, maar ik mag hem wel (Beatr. af, in de herberg)

Truff: Men solde meer per dag, dat is...dertig soldi meer in de
maand(telt op zijn vingers)Het is bovendien niet waar, dat
die ander mij één Filippo gaf. Hij gaf me tien paoli.
Hou kan het best zijn, dat 10 paoli evenveel is als één Filippo,
daar ben ik niet zeker van.Ja, dat kan best waar zijn tenslotte.
Die meneer uit Turijn is ook nergens meer te bekennen.Die zag ze
trouvens vliegen. Het was nog maar een jongetje, met nog minder
haar op zijn kin dan ik verstand heb onder mijn schedel. Laten we
hem maar vergeten en rustig naar de post gaan voor die mevrouw.
(hij wil weglopen, maar hij loopt tegen Federigo op)

Fed: Moem jij dat op mij wachten?

Truff: Ik ben hier signor, ik wacht toch op u?

Fed: Waarom wacht je hier op mij en niet in de straat waar ik
je gezegd had?Het is toeval dat ik je gevonden heb.

Truff: Ik wandel een beetje heen en weer om de honger te verdrijven.
maar nu kunnen we gaan eten.

Fed: Wiks daarvan, ga onmiddellijk naar de boot, haal daar mijn
koffer en breng die naar de herberg van Brühlhella.(wijst
dezelfde herberg aan)

Truff:(t erzijde) Alle duivels, die herberg, daar zit zij ook!

Fed: En ga meteen naar de post en vraag of er brieven zijn voor
Fedrico Rasponi uit Turijn.

Truff: (maakt tellend gebaar met zijn vingers)
(terzijde) Brieven voor haar, brieven voor hem, oei, oei
(gaat af, daarna Fed: af richting herberg.
Daarna Truff. weer op vanaf de kant van de herberg)

Truff: Ja, daar ben ik mooi mee. Er zijn er honderd die éémeester
zoeken en ik heb er twee. Wat voor deduivel moet ik met
twee beginnen? Ik kan ze mocilijkalletwee bedienen. Nee.?
En waarom niet? Zou het niet mooi zijn er twee te bedienen?
Twee keer loon krijgen en teeten voor twee?Het zou nog mooier
zijn als ze het geen van beiden merkten. En als ze het merken?
wat dan nog? Wiks. Als de een me wegstuurt, heb ik altijd
nog de andere. Ik zou gek zijn als ik het niet probeerde.
Men sterk staaltje als het me lukt.
Vooruit Truff, op naar de post voor twee personen.

DOEK

3e Ledrijf

In het huis van Pantalone

Pantalone, Clarice, daarna Federigo

PANT.

Brutaal nest wat zei je daar !!?

CLARICE

(snikkend) Il wil niet met hem trouwen vader.

PANT

Je móet met hem trouwen. En daarmee basta!

CLAR

Maar waaróm dan vader. Il houd van Silvio!

PANT

Omdat ik het de vader van Federigo beloofd heb.

CLAR

Maar u zei dat u mij niet wilde dwingen tot een huwelijk.
U vond het zelfs belachelijk dat de vader van Federigo dat wél deed. En nu moet ik van u trouwen brrrrrrr.

PANT

(blijkt ten hemel) Ooohhh. De hemel sta me bij, nu wordt ze nog opstandig ook. Waar blijft mijn gezag, waar blijft mijn vaderlijk gezag als de jeugd .....

FED

(komt op) Wacht, signor Pantalone. Ik heb met haar te doen. We moeten haar niet dwingen. Op den duur kan ik misschien haar liefde winnen. Laat mij met haar praten. Met zachtheid win je meer dan met bruto geweld.

PANT

Oh, als dat mocht lukken.(gaat af)

FED

ehh, signorina Clarice

CLAR

Ga weg. Kom niet dichterbij, vreselijke man!

FED

U bent wel erg streng tegen degene die bestemd is uw echtgenoot te worden.

CLAR

U zult mij met geweld naar de bruiloft moeten slepen. Mijn hand kunt u krijgen, maar mijn hart nooit.

FED

U bent wel boos op mij. Toch geloof ik dat ik u kan helpen.

CLAR

U kunt mij niet helpen. Ik verafschuw u tot in der eeuwigheid.

FED
En toch kan ik u helpen. Ik heb het middel om u te troosten.
Ik moet u een geheim toevertrouwen.

CLAR
Ik beloof u NIET dat te bewaren.

FED
Dat zult u toch moeten doen, anders ont eent u mij het middel
om u gelukkig te maken.

CLAR
U kunt mij alleen óngelukkig maken.

FED
U vergist zich nu werkelijk (beetje boos). Ik zal openhartig met
u spreken. U wilt mij niet hebben. Maar ik, ik zou niet weten
wat ik met ù zou moeten beginnen. U hebt uw hart aan een ander
geschonken, maar ik heb óók mijn hart aan een ander verpand.

CLAR
U zegt dit allemaal om mij te misleiden. Ik geloof er niets van.

FED
(boos) Dan weet ik niets meer te bedenken om u te overtuigen.
Wat wilt u dat ik doe!! Moet ik op mijn knieën vallen. Moet ik
uw voeten kussen!!?? Dhhhh... onnozel wicht dat u bent.

CLAR
(Heft haar hoofd verrast op, staat op en loopt langzaam naar
Federigo) Wát zegt u??

FED
Onnozel wicht!!

CLAR
Gaat u toch door!

FED
Naarling!!

CLAR
En wat nog meer?

FED
Domme gans!!

CLAR
Ik begin u steeds aardiger te vinden.

FED
Mispunt!!

CLAR
Ochhhh. Wat heerlijk! Meent u dat werkelijk?

FED
Ja, natuurlijk! Wat dacht u!

CLAR
Ik dacht dat u van me hield.

FED

De hemel beware me. Ik heb u toch gezegd dat ik van een ánder hield!!

CLAR

Ik vind u ineens geweldig aardig.

FED

Werkelijk signorina, ik bedrieg u niet. Ik spreek in volle ernst en als u mij geheimhouding belooft, wat u mij straks nog weigerde, kan ik u helemaal geruststellen.

CLAR

Ik beloof strikte geheimhouding.

FED

Welnu. Zoals ik daarnet al zei: ik houd écht niet van u. Ik houd van iemand anders. Zij heet Beatrice en zij is míj gaan zoeken toen ik vluchtte. Maar mijn vader dwong mij om toch hierheen te gaan om met u te trouwen. En wat wilt u. Ik was gewond in een duel en ik had de hulp van mijn vader nodig. Toen ik genezen was, ben ik hierheen gekomen. Maar niet om met u te trouwen, signorina, maar om mijn lieve Beatrice te zoeken, die ook naar deze streek gekomen moet zijn om mij te zoeken. En nu smee ik u, signorine Clarice, help mij en verraadt mijn geheim niet. Geeft u mij een paar dagen de tijd om mijn lieve Beatrice te zoeken.

CLAR

Mag ik aan niemand iets vertellen?

FED

Aan niemand. Want als mijn vader dit hoort, dan hoef ik op zijn hulp niet meer te rekenen en kan ik Beatrice niet meer zoeken.

CLAR

Mag ik ook niets aan Silvio vertellen? Die arme jongen sterft van verdriet.

FED

Nee, ook niet aan Silvio. Een paar dagen maar.

CLAR

Ik zal zwijgen.

FED

Geeft u mij nu uw hand als teken van trouw en als teken van vriendschap, want ik wil een goede vriend van u zijn.

CLAR

Hier heeft u mijn hand.

(Pantalone op)

PANT

Bravo, bravo. Dat is knap werk. Wel dochtertje, hij heeft je gauw tot andere gedachten gebracht, hè?

FED

Heb ik u niet gezegd, signor Pantalone, dat ik met een paar woorden een verzoening tot stand kon brengen?

PANT

Mijn complimenten. In vier minuten hebt u meer bereikt, dan ik in vier jaar kon bereiken. Laten we de datum van jullie huwelijk maar meteen vaststellen.

CLAR

Oh! (schrikt) Waarom zo'n haast vader.

PANT

Jullie stonden daarnet nog hand in hand en ik zou geen haast maken? Nee, nee, straks denk je er misschien weer anders over.

CLAR

Maar vader, zou....

PANT

Ik ga meteen naar signor Silvio, die zet geen voet meer over de drempel.

CLAR

Oh, vader, alstublieft, zeg hem toch niet .....

PANT

Waarom niet! Wil je soms twee echtgenoten?

CLAR

Dat niet, maar.....

PANT

Je trouwt, en daarmee basta.

CLAR

Maar vader, luister toch.....

PANT

Je trouwt, finito. (tegen Federigo) Oh, die vrouw! (af)

CLAR

Hu denkt Silvio dat ik hem ontrouw ben.

FED

Dat kan hij nooit lang denken.

CLAR

Kon ik hem maar de waarheid zeggen.

FED

U hebt het beloofd!

CLAR

Goohhh! mijn Silvio!

DOEK

4e bedrijf

Op straat

Truffaldino, 2 dragers met koffer)

TRUFF

Zo, daar zijn we dan. (draait zich om) Zeg vrien, is die koffer zwaar?

DRAGER I

Vreselijk !!

TRUFF

Mooi. Wacht nog even, blijf nog even staan (draait zich om naar publiek en loopt naar voren) Even kijken, die koffer moet dáárheen (wijst naar de herberg), maar daar is al een koffer. Ik moet dat ding ongemerkt binnen zien te krijgen. Mijn andere meester mag het niet zien. Het is beter dat ik hem zélf naar binnen breng.

DRAGER II

Zég, hoe zit dat, moet ik hier wortel schieten!!!

TRUFF

(draait zich half om) Momentje, ik kom zo. (draait zich weer naar het publiek) Zou ik het wel doen. Die koffer is vreselijk zwaar en....

DRAGER I

Hééé, komt er nog wat van?!!!

TRUFF

(draait zich weer half om) Niet zo ongeduldig jij. (draait terug) Maar het moet geloof ik wel. Vooruit, ik doe het. Oké, zet hem maar neer!!!
Hó zeg, rustig éán!! Daar zitten kostbaarheden van mijn meester in!!
(Een der dragers houdt zijn hand op)

DRAGER

Ons loon. We hebben dertig soldi afgesproken. Maar ik heb hier twee keer zo lang gestaan. Dat wordt dus zestig soldi.

TRUFF

Wát, zestig soldi voor zo'n klein licht koffertje (wijst iets kleins aan) Dertig soldi! (handje klap)

DRAGER

Zestig soldi!

TRUFF

Dertig soldi!

DRAGER

Zestig soldi!
(moment stilte)

TRUFF

Zestig soldi!

DRAGER

Dertig soldi!

TRUFF

Dertig soldi, akkoord. (telt het geld uit in de handen van een zeer verbaasd kijkende drager. Als dat klaar is, blijft de drager nog even zo staan)

TRUFF
Zo, bedankt vriend, je kunt gaan.
(De twee dragers verlaten hoofdschuddend het toneel)
Vriendelijke mensen zijn dat toch die dragers hier.
(Federigo komt op)

FED
Ben je naar de post geweest?

TRUFF
(komt weer tot zichzelf) ehh, ja heer.

FED
Waren er brieven voor mij?

TRUFF
Ja, heer.
(haalt twee brieven uit zijn zak)
(terzijde): Alle duivels, welke is nu van hem. Ik kan niet lezen!!!

FED
Kom, gauw een beetje.

TRUFF
Een ogenblikje signor.(draait zich om) Nou is de boot aan!
Ik zal het u uitleggen. Deze twee brieven zijn niet alle twee voor u. Onderweg kwam ik een vriend van me tegen. Ook een knecht uit Bergamo. En toen ik hem zei, dat ik naar de post ging, vroeg hij me of ik meteen wou kijken of er ook post voor zijn meester was. En één van deze twee is van u, maar ik weet niet meer welke.

FED
Dat kan ik gauw genoeg zien. Geef ze maar hier, dan houd ik de mijne en geef je die andere terug.

TRUFF
Ja, natuurlijk. Weet u, ik doe graag iets voor een vriend van me.

FED
(verbaasd) Wat is dat? Deze brief is voor Beatrice Aretusi!!!

TRUFF
Dat is dan zeker die brief van mijn vriend!

FED
(opgewonden) Wie is die vriend voor wie je die boodschap hebt gedaan!

TRUFF
Hij heet ..... och, hoe heet die ook alweer..... Pasquale!

FED
Van wie is hij knecht?

TRUFF
Dat weet ik niet signor.

FED
Hoe kun je dan naar de post van iemand gaan vragen, als je zijn naam niet weet?

TRUFF
Nee, dat kan niet. Nou wordt het moeilijker.

FED
Nou, hoe was die naam?

TRUFF
Die ben ik vergeten.

FED
Zo ineens?

TRUFF
Dat is te zeggen. Hij had hem op een stukje papier geschreven.

FED
En waar is dat stukje papier?

TRUFF
Dat heb ik bij de post laten liggen.

FED
(voor zichzelf) Wat een hopeloze janboel!

TRUFF
(voor zichzelf) Ik red me er aardig uit.

FED
Waar woont die Pasquale?

TRUFF
Dat weet ik waarachtig niet

FED
Hoe kan je hem dan die brief geven?

TRUFF
We hebben afgesproken elkaar op de piazza te ontmoeten.

FED
(zucht) Ik weet niet wat ik ervan denken moet.

TRUFF
(voor zichzelf) een wonder als ik me daaruit red.
Wilt u mij die brief teruggeven, dan ga ik kijken of ik hem kan vinden.

FED
Nee, eerst maak ik hem open.

TRUFF
Oei, oei. Doet u dat niet. U weet dat daar straf op staat, andermans brieven openmaken.

FED
Het spijt me. Deze brief is te belangrijk voor mij. Ik maak hem open. (maakt de brief open en begint te lezen)

TRUFF
Hemelse goedheid, hij heeft het gedaan.

FED
Hier is geen twijfel mogelijk, Deze brief is voor mijn lieve Beatrice. Dan moet zij dus hier in Venetië zijn. De hemel geve dat ik haar hier vind. Beste Truffaldino, ga onmiddellijk naar de piazza om daar die Pasquale van je te vinden. Vraag hem waar zijn meester woont en ga die meester halen. Als je die man of vrouw hier brengt, kunnen jij en Pasquale op een grote beloning rekenen.

TRUFF

Geeft u mij die brief, ik zal mijn best doen om hem te vinden. En hier hebt u uw eigen brief. (geeft hem de brief. Truff. gaat rondlopen op het toneel en roept keihard):
Pasquaaaaaaaalè!!!! Pasquaaaaaaaalè!!!!

(Fed.af)

TRUFF

(nu weer stil) Wat een naarling om die brief open te maken. Wat moet ik nou met die brief!! Ik moet zien uit te vissen hoe ik die brief weer kan dichtvouwen. (doet het een paar keer verkeerd) Zo, dat is klaar. Nou moet ik hem nog zien dicht te plakken. Maar hoe? Wacht eens. Ik heb mijn Grootje dat eens zien doen met gekauwd brood. Dát gaan we eens proberen. (vist een stukje brood uit zijn zak) Dood zonde, wat afschuwelijk om dat met dit stuk brood te doen. Maar daar is niets aan te doen.

(Truff probeert op een stukje brood te kauwen, maar slikt het perongeluk in) Alle duivels, mislukt. Dan nog maar eens proberen.

(slikt het weer in) Afschuwelijk zèg. Ik heb zo'n honger, dat ik niet anders kan! (probeert nog een keer, slikt het bijna weer in, maar weet het met veel moeite weer uit zijn keel te vissen)

Hè, hè, dat is gelukt. Nou het plakwerk.

(zeer vies plak en smeerwerk te zien) Zo, voorelkaar. En nu die koffer nog. (neemt de koffer van Fed. op en gaat af)

Pantalone, Dottore (Komen elkaar tegen)

PANT

Goedendag signor dottore, ik was juist naar u onderweg om u te zeggen .....

DOTT

Ja? Bravo. U kwam naar ons toe om alles weer goed te maken natuurlijk.

PANT

Nee, dat niet direkt, ik . . . .

DOTT

Oooh, signor Pantalone, ik begrijp u. U hoeft zich niet te verontschuldigen. U kwam ons vertellen dat mijn Silvio de bruidegom wordt nietwaar?

PANT

Eeh, nee, u moet begrijpen, u weet van die belofte aan signor Federigo. Dat is erg moeilijk en . . . . .

DOTT

Ja, ja, dat is volkomen duidelijk. Ik weet wat u wilt zeggen. Het was erg moeilijk voor u, maar nu is alles volkomen in orde.

PANT

Nee, dat is het 'm nu juist. Dat huwelijk dat wij afgesproken hebben tussen Clarice en uw zoon Silvio, dat kan . . . .

DOTT

gewoon doorgaan, ja, ja, ik ben erg blij dat u dat zegt.

PANT

Nee . . . . ik bedoel . . . . .

DOTT

U bedoelt natuurlijk con sensus et non facit virum.

PANT
(kwaad) Bent u uitgesproken?

DOTT
Volkomen!

PANT
Hebt u alles gezegd?

DOTT
Ik heb gezegd.

PANT
Bent u dus klaar?

DOTT
Finito.

PANT
U zegt dus niets meer?

DOTT
Niets meer!

PANT
Bent u daar helemaal zeker van?

DOTT
Volkomen zeker.

PANT
Kan ik nu spreken?

DOTT
Spreek.

(Pant schraapt zijn keel en doet zijn mond open om te spreken...)

DOTT
En over de bruidsschap worden wij het wel eens. Ik kijk niet op een beetje.

PANT
(wordt rood van kwaadheid, stampvoet) Daar begint hij weer!!
Mag ik nu eindelijk eens praten?!!!

DOTT
Praat!!!

(stilte)

PANT
(Hij kijkt zeer argwanen naar Dott.. Uiteindelijk schreeuwt hij):
Mijn dochter Clarice trouwt nooit met uw zoon !!!!!

(Doodse stilte. Dott probeert te praten, maar het lukt niet.
Tenslotte beent hij rood van woede het toneel af)

PANT
Het is tot hem doorgedrongen, geloof ik.

(Silvio op)

SILVIO
(Gaaf voor Pant staan) Is het waar wat ik zojuist hoorde?!

PANT
Volkomen waar.

SILVIO
Ik trouw niet met Clarice?

PANT
U trouwt niet met Clarice. Zij houdt van een ander.

SILVIO
(Trappelt met z'n voeten, krijgt een huilbui en rent het toneel af onder het roepen van): Ze is mij ontrouw geweest, ze is mij ontrouw geweest!!

PANT
Die is tenminste vlot van begrip.
(af)

DOEK

Se bedrijf

In de herberg van Brighella.
Beatrice en Truffaldino samen op.

BEA
En, ben je naar de post geweest?

TRUFF
Ja signorina.

BEA
Waren er brieven voor mij?

TRUFF
Ja signorina. (voor zichzelf) Nou wordt ie moeilijk.
(vist een natte kleffe brief uit zijn broekzak) Hier is't ie.

BEA
Die brief is opengemaakt!

TRUFF
Open? Oh, dat kan niet waar zijn.

BEA
Ja, en daarna weer "dichtgeplakt". (trekt een vies gezicht en houdt de brief tussen duim en wijsvinger omhoog)

TRUFF
Ik zal het u vertellen signorina. Ik zal u de waarheid bekennen.
Ik heb die brief opengemaakt. Want ik was nieuwsgierig. Maar ik was vergeten dat ik niet kon lezen.

BEA
Dus je weet niet wat er instaat?

TRUFF
Geen flauw idee. Van letters begrijp ik niets.

BEA
En niemand anders heeft hem gelezen?

TRUFF
(diep geschokt) Boohhhhh!

BEA
Je weet het zeker?

TRUFF (idem) Tssjhhh!

BEA
Dan is het goed. (leest de brief snel door)

TRUFF
Fijn.
Signorina?

BEA
Ja?

TRUFF
Eet u wel eens?

BEA
Wat bedoel je?

TRUFF
Weet u, signorina, dat het in onze streek de gewoonte is om te eten? Wie niet eet, wordt ziek.

BEA
Je hebt gelijk. Ga naar Brighella, de herbergier en vraag hem iets klaar te maken. Een paar schotels. Maar wel iets goeds.

TRUFF
U zult eens wat zien.

BEA
En neem deze brief en berg hem op in mijn koffer. Wees er voorzichtig mee want het is een waardepapier van vierduizend scudi.

TRUFF
Maakt u zich geen zorgen signorina, ik doe het meteen.

(Beatrice af)

TRUFF
Dat is een eervolle opdracht, die ik daar gekregen heb. Het is de eerste keer dat een meester mij opdraagt een diner te bestellen. Nu kan ik tonen dat ik een man van smaak ben. Eerst zal ik dit papier opbergen en dan . . . . Nee, dat papier komt straks wel, ik moet geen tijd verliezen.
(bediende op) Ho! is daar iemand? Zeg de kok dat ik hem spreken moet. (bediende af)

(kok en 2 bediendes op)

KOK
Wat is er signor? Waarmee kan ik u van dienst zijn?

TRUFF
Mijn meesteres wil een zééér uitgebreid menu. En vlug. Wat hebt u zoal in de keuken?

KOK

Bij mij is er van alles. In een half uur kan ik iedere maaltijd opdienen. We gaven meestal vier schotels voor iedere gang.

TRUFF

Goed zo. En wat gaan we in de schotels opdienen?

KOK

Bij de eerste gang geven we: de soep, de gebakken vis, het soepvlees en de fricassee.

TRUFF

Die eerste drie ken ik, maar die chimpansee ken ik niet.

KOK

Een franse schotel. Een ragoutje op wijn. Echt iets lekkers.

TRUFF

Mooi zo, de eerste gang is in orde. Nou krijgen we de tweede.

KOK

Voor de tweede kunnen we geven: gebraden vlees, salade, een pasteitje en een pudding.

TRUFF

Die laatste ken ik weer niet. Een bukking?

KOK

Nee, ik zei een p u d-d i n g!

TRUFF

Oh, een put-ding. Stinkt dat niet erg?

KOK

Wel nee. Het is een heerlijk nagerecht.

TRUFF

Goed. Dat is dan ook geregeld. Die tweede gang eindigen we dan met dat flut-ding. Maar nu het belangrijkste: hoe gaan we de tafel dekken?

KOK

Dat is niet moeilijk. Daar heb ik mijn bediendes voor. (wijst)

TRUFF

Goed. (tegen bediende) Hoe had jij gedacht dit zaakje aan te pakken? Een goede tafel staat of valt met de opstelling.

De BEDIENDE

(wijst aan hoe hij de opstelling denkt te maken) Nou, hier kunnen we bijvoorbeeld de soep zetten, en daar de gebakken vis, daar het soepvlees en daar de fricassee.

TRUFF

Nee, dat is niks. Wat staat er nou in het midden?

De BEDIENDE

Daar zouden we een saus kunnen neerzetten.

TRUFF

Beste vriend, je begrijpt er niets van. De saus zet je toch niet in het midden? In het midden hoort de soep.

2e BEDIENDE

Dan zetten we het vlees en de saus ieder aan een kant van de soep.

TRUFF

O, la, la. Hoe kun je het bedenken. De soep en de saus naast elkaar. Hoe weet je dan wat de soep is!!

Dan raakt alles in de puree. Nee, dat gaan we heel anders doen. Jullie mogen dan van een goede keuken iets afweten, maar een goede tafel schikken, ho maar!

(knielt op één knie en wijst aan op de grond) Let nu eens op hoe ik mijn vijf schotels neerzet. Om te beginnen in het midden de soep. (hij scheurt een stuk van de waardebrief af en legt dat op de grond) Aan deze kant het vlees. (weer een stuk) En aan de andere kant de vis. (weer een stuk) Dan komt hier de saus en dan hier die..... hupsakee. En dat flut-ding zetten we hier. Nou, lijkt dat wat? Zo is het beter hé?

2e BEDIENDE

(droof) De saus staat te ver van het vlees.

TRUFF

Daar zit wat in. Kijk, dan zetten we die iets dichterbij elkaar.

2e BEDIENDE

Waar staat dan het zout? Het zout moet altijd naast de soep.

TRUFF

Het zout staat tussen de soep en het vlees.

1e BEDIENDE

Daar staat de fricassee al.

TRUFF

Dan zetten we de fricassee naast de vis.

2e BEDIENDE

Nou staat de vis naast de saus.

(Beatrice op)

BEA

Wat voer je daar uit?

TRUFF

(staat op, met de gescheurde brief in de hand) Ik was hem de tafelschikking.

BEA

Wat is dat voor papier!

TRUFF

Sapperloot! De brief!

BEA

Dat is mijn kredietbrief!!

TRUFF

O, wat spijt me dat. Zal ik hem weer even aan elkaar plakken?

BEA

Oochhh, jij schelm, jij deugniet, jij ongehoorde rekel, ik zal je tegen het plafond aan plakken.

(onder deze verwensingen rent Truffaldino weg en Beatrice achter hem aan)

DOEK

(Truffaldino komt op met een soepterrine in zijn hand en een schort voor. Hij loopt moeilijk).

TRUFF.: Oei, oei. Dat was niet mis. Ohhhh, die stokslagen (wrijft over zijn achterste). Ik had nooit gedacht dat die signorina zo hard kon..... ooohhh!!! Maar een voordeel is wel, dat ik mijn vlooiën kwijt ben. Die signorina gaat lekker eten en ik moet haar bedienen (wijst naar de rechtercoulissen), terwijl ik zo'n honger heb. 't Is toch vreselijk!!

(Federigo op)

FED.: Waar ga je naar toe?

TRUFF.: (krimpt ineen) Nou hang ik!

FED.: Wat moet je met die schotel!?

TRUFF.: Op tafel zetten, signor.

FED.: Wiens tafel!

TRUFF.: De uwe, signor.

FED.: De mijne?? En ik heb niet eens eten besteld!?

TRUFF.: (Terzijde) Hoe red ik me hieruit!
Ik dacht dat u wel honger zou hebben, signor.

FED.: Dat is me ook wat moois. Bestelt maar eten op zijn eigen houtje..... maar je hebt geluk dat ik honger heb. Dus je kunt het eten laten opdienen in mijn kamer.

TRUFF.: Komt in orde meester.

FED.: Wat zei die Pasquale van je?

TRUFF.: Pasquale???

FED.: Ja, Pasquale, die vriend van je!

TRUFF.: Oooh, Pasquale!! Die was er niet. Hij was eten!

FED.: Ik begrijp er niets meer van.

TRUFF.: Dat komt van de honger, meester. U moet eerst eens flink eten. U zult zien, dan ziet alles er heel anders uit.

FED.: Ik voel me inderdaad een beetje flauw. Goed. Dien het eten maar op. Maar breng die soep eerst weg want die wil ik niet. Ik wil een stevig maal met gehaktballetjes.

TRUFF.: Ik zal er voor zorgen meester. (Fed. gaat af).

TRUFF.: Nou wordt het spannend. Twee meesters tegelijk bedienen. Een knappe jongen die me dit nadoet. Ik ben 100 paoli meer waard dan ik verdien. Alleen met dat eten wil het niet best lukken. Maar als het me lukt dan eet ik voor twee.

(Eerste bediende op)

TRUFF.: Hééé! Kom eens hier. Ga onmiddellijk naar de kok en bestel een stevig maal met veel gehaktballetjes voor mijn meester (wijst naar de linkercoulissen).

(1e BED.: Hé?? Uw meester zit toch daar? (Wijst naar de rechter coulissen).

TRUFF.: Nee jongetje, je vergist je. Mijn meester zit daar! (Wijst naar de linker coulissen). En vlug wat, er is haast bij.

1 BED. (verdwijnt hoofdschuddend naar de keuken) Nou begrijp ik er niets meer van.

TRUFF.: Goed zo, Truffaldino. Dat hebben we weer eens even fijn voor elkaar. Dat zaakje loopt gesmeerd.

(Tweede bediende op)

2E BED.: De kok begrijpt er helemaal niets meer van. Hij weet niet welk maal hij moet klaarmaken, dat met de fricassee of met de gehaktballetjes?

TRUFF.: Mijn meester wil ze allebei. Ze heeft zo'n honger dat ze wel vier maaltijden op kan, maar ze wil er eerst twee proberen zegt ze.

(Bediende verlaat weer hoofdschuddend het toneel).

FED.: (Roept van achter de coulissen) Truffaldino!!!! Waar blijft voor de duivel mijn eten!!!

(Truffaldino gaat gehaast af richting keuken).

Nu volgt een scène zonder woorden, door Truffaldino en meerdere bedienden gespeeld, met verschillende spel-mogelijkheden:

1). Truff. komt vanaf de keuken het toneel op met één of meer schalen in zijn handen, twijfelt naar welke ka-

mer dat gebracht moet worden en besluit tenslotte op goed geluk.

2). Idem. Maar roept de hulp in van een aftelversje: Iene miene mutte.

3). Bedienden lopen af en aan.

4). Als 3, maar Truffaldino neemt de schalen van de bedienden over en rangeert die naar de (verkeerde) plaats van bestemming.

5). Truffaldino neemt een schaal over, en als de bediende weg is probeert hij te snoepen. Nèt als hij iets in zijn mond wil steken wordt hij vanuit de coulissen geroepen. Hij krijgt niet de kans voor één hap en

6). verbrandt zijn handen aan het eten als hij wil snoepen.

7). Truffaldino wordt overladen met schalen. Het moet in ieder geval een zeer druk heen- en weer geloop worden.

8). Truffaldino speelt verkeersagent.
(Op een bepaald moment komt er rust).

(Truffaldino op).

TRUFF.: Hè hè. Is dät even werken. Maar gelukkig hebben mijn beide meesters nu te eten, dus kan ik even rust nemen.

(1e bediende op met gelatinepudding).

TRUFF.: (Kijkt verbaasd naar de pudding) Wat is dät voor een blubberding?

1e BED.: Dat is een Engelse pudding.

TRUFF.: Wie moet ik daarmee overbluffen?

1e BED.: Je meester natuurlijk! (Gaat grinnikend af).

TRUFF.: Goeie hemel, wat zou er in dat blubberding zitten (boort met zijn vinger door de pudding, daarbij behoorlijk trillend zodat de pudding flink blubbert). Hij ruikt wel lekker maar hij voelt onbetrouwbaar aan. Hij houdt het midden tussen havermout en een schemer-

lamp!! Even proeven....

(Smeraldina op)

SMER.: Pssst! Meneer Truffaldino! (Truffaldino schrikt enorm en geeft een schreeuw ((De zaal schrikt hopelijk ook)) kijkt dan om en ziet Smeraldina).

SMER.: Ik ben het signor. Ik heb een boodschap voor signor Federigo Rasponi.

TRUFF.: (Maakt sierlijke buiging) O o, juffrouw Smeraldina, geeft u die maar even. Die bezorg ik wel voor u, daar ben ik héééél erg goed in.

SMER.: (Terzijde) Wat is hij hoffelijk!

TRUFF.: Maar weet u dat ik ook een boodschap voor u heb?

SMER.: O ja? Van wie?

TRUFF.: Van een keurig iemand. Zegt u eens eerlijk, kent u een zekere Truffaldino Primabella?

SMER.: Waar heb ik die naam toch eerder gehoord...

TRUFF.: Het is een knappe man, goed postuur, niet te lang, geestig, welbespraakt, goed opgevoed en welgemanierd.

SMER.: Nee, die ken ik niet.

TRUFF.: Hij kent u wel, hij is verliefd op u.

SMER.: Meent u dat werkelijk?

TRUFF.: Jazeker. Als hij op uw wederliefde zou kunnen hopen, zou hij zich onmiddellijk bekend maken.

SMER.: Tja, wat zal ik u zeggen. Het is best mogelijk dat ik hem een heleboel wederliefde zou kunnen geven. Maar dan moet ik hem toch eerst zien.

TRUFF.: Zal ik hem roepen?

SMER.: Ja, graag.

TRUFF.: Ik laat hem meteen komen. Hier, houdt dit even

vast (geeft de pudding aan Smeraldina; Truffaldino af, komt zonder schort weer op, maakt enige buigingen voor Smeraldina, zucht diep en gaat weer af).

SMER.: Daar begrijp ik niets van. (Truffaldino weer op, met schort).

TRUFF.: Heb je hem gezien?

SMER.: Ik heb alleen u gezien.

TRUFF.: Ahhh (kijkt ten hemel).

SMER.: Bent u het zelf?

TRUFF.: (Zucht) Ik ben het.

SMER.: Maar waarom hebt u me dat niet dadelijk gezegd?

TRUFF.: Ik ben een beetje verlegen.

SMER.: (Terzijde) Hij zou zelfs de straatstenen van liefde doen ontvlammen.

TRUFF.: En wat is uw antwoord?

SMER.: Ik.....eehhhh.....

TRUFF.: Zeg het maar.....

SMER.: Ik ben ook een beetje verlegen. (Moment stilte). Ik vind u wel erg aardig, maar.....

TRUFF.: Mooi, dat komt goed uit. Dat wordt dan een bruiloft van twee verlegen mensen. (Moment stilte, de twee staan te pruilen).

SMER.: O hemel, ik moet weg. Dag hoor, ik zie u nog wel.

(Truffaldino zendt haar een handkusje na, blijft nog een tijdje verdwaasd kijken waarna hij terugkeert tot zijn pudding. Langzaam brengt hij de pudding dichterbij zijn gezicht om te kunnen proeven. Plotseling klinkt hard van uit de coulissen: Truffaldino!!!! Truffaldino schrikt zodanig dat de pudding in zijn gezicht terecht komt. Daarna kijkt hij verbaasd op met zijn gezicht vol pudding).

Doek:

(Truffaldino op)

TRUFF.: Oooohhh (gekreun). Nu heb ik alweer stokslagen gekregen - maar nu van m'n andere meester - alleen omdat ik dat blubberding even wilde proeven. En ik was mijn vloofien al kwijt!!

Nu heb ik van twee meesters loon gekregen (wrijft zich over zijn achterside over zijn achterste) maar eten, ho maar.

Maar gelukkig is mijn ene meester uit en die andere slaapt. Ik zal hun kleren maar eens gaan luchten. Ik zal die koffers maar hierheen slepen, dat lijkt mij het gemakkelijkste. Maar dan moeten ze me wel helpen. (Roept) Hé! Hôlà!

1e BED.: (Op met 2e bediende) Dit is geen uur om te werken. We willen siësta houden. Vergeet het dus maar.

TRUFF.: Kunnen jullie me niet even helpen om een paar koffers hierheen te sjouwen? Ik moet kleren luchten.

1e BED.: Help jij hem maar.

TRUFF.: Als je me goed helpt zal ik je niet vergeten wanneer ik straks mijn loon krijg. (Gaat met 2e bediende af).

1e BED.: Ja ja, dat kennen we! (Wrijft over zijn achterste). Daar trap ik niet in.

Truffaldino met 2e bediende op uit de kamer van Beatrice met een koffer).

TRUFF.: Ssssst, zachtjes! Zo, die zetten we hier neer (beetje aan de rechterkant op het toneel). Nou die andere. Maar sssst, op je tenen, want mijn andere meester slaapt (ze gaan de kamer van Federigo binnen).

1e BED.: Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Een knecht die twee meesters tegelijk bedient. Ik moet zien hoe hij dat doet. Ik zal hem een beetje in de gaten houden.

(Truffaldino en 2e bediende komen uit de kamers van Federigo met een tweede koffer. De koffer wordt op enige afstand van de eerste gezet).

TRUFF.: Bedankt. Verder heb ik jullie niet nodig. Wat mij betreft kunnen jullie gaan. (De bediendes gaan af).

TRUFF.: Zo, nou kunnen we tenminste rustig werken zon-

der pottenkijkers. En nou luchten, die maffe boel. (Hij haalt uit beide koffers van allerlei kleren die hij om zich werpt. Daarna haalt hij uit de koffer van Federigo een jas). Even in de zakken voelen. Daar willen nog wel eens lekkere dronjes in zitten. (Haalt er brieven uit). Nee, die zijn niet te eten (werpt ze in de koffer van Beatrice. Loopt dan naar de koffer van Beatrice, met de jas over zijn schouder geslagen, en vindt daarin een portretje).

Hee, wat een mooi portretje! Maar jammer genoeg ook niet eetbaar (stopt het portretje in de zak van Federigo's jas). (Federigo roept vanuit zijn kamer)

FED.: Truffaldino!

TRUFF.: Allemachtig, hij is wakker geworden (gaat dan als een razende alle kleren in de koffers terug stoppen behalve de jas). Ik kom eraan!

FED.: Truffaldino!!!!

TRUFF.: Ik kom al! (Als hij klaar is, doet hij de beide deksels van de koffers dicht).

FED.: (komt op zonder jas aan) Maar blijf je toch!

TRUFF.: Ik was uw kleren aan het luchten meester.

FED.: Oh. Van wie is die andere koffer?

TRUFF.: Geen idee. Die zal wel van iemand anders zijn. Dit is een herberg, weet u.

FED.: Ja ja..... Geef me mijn donkere jas eens. (Truffaldino helpt hem bij het aantrekken van de jas. Als hij hem aanheeft voelt hij in de zakken en vindt het portretje).

FED.: (Stomverbaasd) Wat is dat?

TRUFF.: (Terzijde) Alle duivels, dat gaat fout.

FED.: Mijn hemel. Droom ik? Dit is het portret van Beatrice. Hoe komt dat in mijn zak?!!

TRUFF.: (Terzijde) Hoe red ik me nu hier weer uit!

FED.: Krijg ik nog antwoord?

TRUFF.: Beste meester. Vergeef mij de vrijheid die ik genomen heb. Dat portret is van mij. En om het niet te verliezen heb ik het zolang in uw zak gestopt.

FED.: Maar hoe kom je daaraan!!!

TRUFF.: Van Pasquale gekregen.

FED.: Hoe komt Pasquale aan dat portret!

TRUFF.: heeft-ie van z'n meester gekregen, toen ze ging trouwen (Terzijde) - Ik moet toch wát bedenken.

FED.: Trouwen???:!!!

TRUFF.: (Terzijde) Wat heb ik nou weer aan m'n klomp hangen.

FED.: Ooohh Beatrice! Waarom heb je niet gewacht tot ik je vond!!! Ooohh, je bent getrouwd!! Wanneer is dat gebeurd?!!!

TRUFF.: Es kijken... dat zal nu een paar dagen geleden zijn, denk ik.

FED.: Waar!!

TRUFF.: Hier in Venetië, geloof ik.

FED.: Ooohhh, hemel, dus ik ben te laat! Is ze nog in Venetië?

TRUFF.: Nee, ze is op huwelijksreis naar de Costa Brava geloof ik.

FED.: En Pasquale dan!

TRUFF.: Die is nu werkeloos. (Terzijde) Hoe verzin ikhet!

FED.: Ooohhh. Mijn lieve Beatrice. Wat heeft het leven nu nog voor zin! (Gaat jammerend af). (Beatrice op)

BEATR.: Wat hoorde ik daar voor geschreeuw?

TRUFF.: O, dat was niets meester. Er liep alleen een gast langs.

BEATR.: Ja, maar die schreeuwt toch niet?

TRUFF.: Hij begon te jammeren meester, omdat ik per ongeluk op zijn schoen spuugde.

BEATR.: Oh.... Geef me die brief uit mijn koffer eens aan.

TRUFF.: (pakt de brieven van Federigo) Hier zijn ze, meester!

BEATR.: (Stomverbaasd) Wat is dāt!!

TRUFF.: (Terzijde) Alle duivels, wat nou weer!

BEATR.: Mijn hemel, droom ik? Dit zijn brieven van Federigo!!!! Hoe komen die in mijn koffer!!!

TRUFF.: (Terzijde) Daar gaat-ie weer.

BEATR.: Krijg ik nog antwoord?

TRUFF.: Beste meester, vergeef mij de vrijheid die ik genomen heb. Die brieven zijn van mij. En om ze niet te verliezen heb ik ze in uw koffer gestopt.

BEATR.: Maar hoe kom je daaraan?!

TRUFF.: Van Pasquale gekregen (Terzijde) Die vlieger ging daarnet ook op.

BEATR.: Wie is in 's hemelsnaam Pasquale!

TRUFF.: Dat is een hēēēēēēle goede vriend van mij. Hij werkte voor een meester waar hij die brieven van heeft gekregen, toen hij ging trouwen. Maar nu is hij werkeloos.

BEATR.: Trouwen??!!!

TRUFF.: Ja, die meester van hem ging trouwen, een paar dagen geleden. En toen kreeg hij als aandenken die brieven, want zijn meester ging onmiddellijk op huwelijksreis naar de Costa Brava. (Terzijde) Wēg is wēg.

BEATR.: Hoe heette die meester van hem!!

TRUFF.: Ik heb het wel geweten. Maar ik kan er niet zo gauw opkomen.

BEATR.: Heette hij soms Federigo Rasponi?

TRUFF.: Ja precies, zo heette hij.

BEATR.: Kwam hij uit Turijn?

TRUFF.: Uit Turijn ja.

BEATR.: Ooooohhh, mijn lieve Federigo. Ik ben dus te laat gekomen. Wat heeft het leven nog voor zin zonder Federigo (gaat jammerend af).

TRUFF.: Nou snap ik er ook niets meer van. Als ik niet oppas, houd ik geen meester meer over.

Doek.

(Beatrice en Federigo komen beide huilend op, ieder met een grote zakdoek, waardoor ze elkaar niet zien..)

BEATR.: Het is verschrikkelijk!!! HUUUUUUU'.

FED.: Het is afschuwelijk!!! HUUUUUUU!

BEATR.: Waarom, Federigo, ben je met een ander getrouwd!!! HUUUUUUU!

FED.: Waarom, Beatrice, heb je mij niet uitverkoren! Ik begrijp het niet!!! HUUUUUUU!

BEATR.: Mijn hart breekt van verdriet!

FED.: Mijn hart doet zeer! Ooohhh, Beatrice!
(Ze botsen tegen elkaar aan en kijken verbaasd om)

BEATR.: Federigo??

FED.: Beatrice??

BEATR.: Wat heb je me aangedaan! Vreselijke man!!

FED.: Wat ik je aangedaan heb? Vraag liever wat je mij aangedaan hebt!!

BEATR.: Ik wil je niet meer zien!! (Ze wendt zich om).

FED.: Ga uit mijn ogen! Vreselijke vrouw!

BEATR.: Ontrouwe!!

FED.: Ondankbare!!!

BEATR.: Wreedaard!!

FED.: Liefdeloze!!

BEATR.: Boze man!! (Moment stilte).

FED.: Wat heb ik je eigenlijk aangedaan?

BEATR.: Wat! Durf je dat nog te vragen??!! Jij, die met een ander trouwt!! Jij, die mij bedriegt!!

FED.: Wät! Ik met een ander getrouwd! Je bent het zelf! Jij bent getrouwd!!!

BEATR.: Ik??? Niets daarvan. Jij!!!

FED.: Nee! Jij!

BEATR.: Jij! (Stilte).

FED.: Bèn je eigenlijk getrouwd?

BEATR.: Ik? Nee. Jij?

FED.: Ik? Nee!

BEATR.: Echt niet?

FED.: Echt niet.

BEATR.: Heus niet?

FED.: Eerlijk niet. En jij?

BEATR.: Echt niet. (Stilte, de twee staan bewegingloos, sprakeloos naar elkaar te kijken. Dan vallen ze elkaar luid snikkend in de armen).

BEATR.: Oooooohhh Federigo, ik dacht echt dat je met een ander getrouwd was!

FED.: Ik dacht precies hetzelfde, Beatrice. Maar wie heeft jou doen geloven dat ik getrouwd was?!

BEATR.: Mijn knecht.

FED.: Jouw knecht? Mijn knecht heeft me óók verteld, dat jij getrouwd was. Wát een booswichten, wát een schelmen!!

BEATR.: Hoe heet die knecht van jou eigenlijk?

FED.: Truffaldino!

BEATR.: Truffaldino?? Ik dacht dat die van jou Pasquale heette.

FED.: Pasquale?? Zo heet jouw knecht toch?

BEATR.: Nee, die heet Truffaldino.

FED.: Wacht eens even... Ik geloof dat ik het begin te begrijpen hoe alles in elkaar zit. Die Pasquale (gebaren).....

BEATR.: Inderdaad. Die schelm moet gestraft worden.

FED.: Wacht. Ik heb een idee. Ik heb gemerkt dat Truffaldino en Smeraldina elkaar erg aardig vinden. Als we nou..... (fluisteren).

(Truffaldino op. Ziet Federigo en Beatrice staan, schrikt enorm en zegt:)

TRUFF.: Hè, ik bedenk me ineens dat ik mijn schoenen nog niet gepoetst heb (en maakt onmiddellijk rechtsomkeert).

FED.: Hierrrrr!! (Truffaldino krimpt ineen, begint over zijn hele lichaam te beven en draait zich langzaam om).

FED.: Hierrrrr zeg ik je!! (Bevend komt Truffaldino naderbij).

TRUFF.: Ik kan u alles verklaren, meester. Mag ik u even alleen spreken? (Gaan terzijde staan). U moet weten meester, dat Pasquale van alles de schuld is.

FED.: Pasquale?

TRUFF.: Pasquale, ja. Hij stuurde alles in de war. En die rommel in die koffers, dat heeft hij gedaan. Maar Pasquale heeft me gevraagd, hem niet te verraden. Dáárom heb ik gezegd dat signorina Beatrice getrouwd is - uit liefde voor Pasquale, want voor een goede vriend doe je alles.

FED.: Jij geeft wel erg veel om die Pasquale, hè?

TRUFF.: Oh ja meester, ik ben dol op hem!

FED.: Goed, laten we er vrede mee hebben. Beatrice! Truffaldino vertelt mij juist.....

TRUFF.: O, laat u het mij maar even vertellen, meester..... (Hij trippelt snel naar Beatrice en begint een verhaal te vertellen waarin alleen zo nu en dan de naam van Pasquale duidelijk verstaanbaar voor de zaal doorklinkt).

FED.: (staat nu alleen) Zo zo, mannetje. Die Pasquale heeft alles gedaan, hè. Ik kën die Pasquale hééél goed. Die Truffaldino krijgt straks een koekje van eigen deeg. Wacht maar.....

Doek.

(Wanneer het doek opengaat staat iedereen op het toneel te kijken naar het volgende tafereel).

PANTALONE: Toe Silvio, wees niet zo koppig. Je ziet dat Clarice berouw heeft. Ze heeft je werkelijk nooit bedrogen. Je kunt toch niet boos blijven, alleen omdat zij een geheim moest bewaren!

SILVIO: (slaakt een diepe, ontroerende zucht).

PANT.: Hebben jullie die zucht gehoord? Een heel goed voorteken.

CLAR.: Ohhh Silvio, zie de tranen in mijn ogen. Die stort ik voor jou!

BEDIENDE: Da's heel mooi.

SILVIO: (Zucht)

PANT.: Hij smelt bijna. Doe er nog een schepje bovenop.

CLAR.: Ik werp mij aan je voeten. Oh Silvio, vergeef mij!

SILVIO: (Zucht).

CLAR.: Mijn geliefde!

SILVIO: (Zucht).

CLAR.: Mijn leven.

SILVIO: (Zucht).

CLAR.: Mijn alles!

PANT.: Let op!!

SILVIO: Clarice!

PANT.: Gesmolten! Voilà!

SMER.: Oooh, wat mooi!!

PANT.: Zie ze! Da's voor elkaar. Iedereen is gelukkig.

BEATR.: Zegt u dat wel. Ooohh mijn lieve Federigo! Dat ik je toch nog gevonden heb.

FED.: En ik blijf altijd bij jou.

TRUFF.: Toch ontbreekt er nog iets aan, mijne heren.

IEDEREEN: Wät.

TRUFF.: (verlegen) Ik zou óók willen trouwen.

FED.: Aha! Jij wilt óók trouwen? En met wie wil jij trouwen?

TRUFF.: Ehhh.....met signorina Smeraldina.

FED.: Met signorina Smeraldina? Wat spijt me dat voor jou, Truffaldino. Zij heeft al een geliefde.

TRUFF.: Wät? Ooohh Smeraldina, mijn hart breekt! (Pakt een enorme zakdoek). Vertel mij signor, wie is haar geliefde?

IEDEREEN: Pasquaaaaaaale!!!!!!

(Truffaldino blijft stomverbaasd de zaal inkijken terwijl Smeraldina naar voren rent en Truffaldino een zoen geeft).

DOEK;